

Amerika. Kaka sreča da cvete Lahom v domačiji, vidi se najbolj v tem, da živi samo v Ameriki blizu 2 milijona Lahov in dvekrat toliko se jih podi po drugih delih zemlje.

Za poduk in kratek čas.

Pri Miklovi kapeli.

(Priobčil Fr. Muršič.)

(Konec.)

Krasno jutro je, ki še obeta krasnejši dan. Zvočenje, strel in godba vrše se neprenehoma drugo za drugim. Ljudje vró od vseh strani, kakor mravlje na mravljišče. Nekaj jih ostane pri cerkvi, drugi gredo na skupno zbirališče, kake četrt ure oddaljeno, kjer se združijo procesije iz treh sosednih far. Okoli 10. ure pride tudi vsa rodbina Miklova, znanci, prijatelji in drugi povabljeni gostje na skupno zbirališče, od koder gre sedaj skupna procesija k cerkvi na goro. Neprešteta množica ljudstva koraka pobožno med godbo, molitvami in svetimi pesmami za presv. razpelom. Spremlja jo pet duhovnikov in dva bogoslovca. Le po časi se pomika naprej. Cerkvica je, se vé, da mnogo premala, da bi mogla obseči do 2000 broječo množico, zato pa se mora pridiga vršiti pod milim nebom.

V krasnih, v srce segajočih besedah razložijo č. g. kapelan iz Križevljan pomen Marijinega vnebovzetja za nebesa, za Marijo samo in za nas ljudi. Vidno ginjeno ljudstvo je skrbno sledilo govornikovim besedam. Po pridigi bila je slovesna sv. maša, pri kateri je streglo pet duhovnikov. Med sv. opravilom si z veseljem opazal, kako mirno je bilo vse v cerkvi in zunaj cerkve, kako pobožno, kako zbrano so molili vsi! Niti najmanjšega nereda nisi opazil pri toliki množici hrvaškega in slovenskega ljudstva. Tu pač veljajo besede pesnikove:

"Tu narod biva še krepak,
Tu narod biva poštenjak,
Ki svet ga še okužil ni,
Ki čas ga omehkužil ni".

Zamolčati še tudi ne smem prekrasnega petja med sv. mašo. Zasluga in čast gre v tem ozitu v prvi vrsti gospej Miklovi ter njenemu sinu g. A. Miklu, trgovcu in posestniku v Ormožu, ki je s svojim mogočnim glasom vse navzoče kar očaral: čast pa tudi in zahvala pobožnim pevkinjam od Sv. Marjete ter izbornim godcem, ki so tako lepo spremljali krasno petje.

Še dolgo, dolgo se ni moglo ločiti pobožno ljudstvo po sv. opravilu od prelepe Marijine cerkvice in skoraj vsi še so čakali na večernice. Med tem pa je gostoljubna rodbina Miklova izborno pogostila č. g. duhovnike in mnogo drugih povabljenih gostov od Sv. Marjete, Sv. Tomaža itd. Vršila se je napitnica za napitnico, vsi smo se veselili v Gospodu; saj je bil to dan, ki ga je Gospod napravil, zakaj se torej ne bi radovali in veselili o njem, kakor pravi sv. pismo.

Toda slovesnost še ni bila končana. Drugi dan na Rokovo zbralo se je tudi jako dosti ljudstva pri Marijini cerkvi ter čakalo na sv. mašo. In res okoli 9. ure stopijo pred oltar sivi starček, zlatomašnik Toplak. Častiljivi starček je peš prikorakal skoro pet ur hoda sem gor k Mariji, pri kateri se je tudi druga leta mudil. Čvrst in zdrav kot novomašnik zapel je sivi starček sv. mašo. O gotovo je semkaj prišel, da bi mu Marija še nadalje izprosila zdravja, da bi še mnogokrat mogel tukaj njej na čast zapeti sv. mašo. Takšen prizor pač mora človeka ganiti, ganiti do solz.

Ganiti pa mora tudi vsakega, ko vidi toliko požrtvovalnost toliko pobožnost in vernost, toliko gосто-

ljubnost in radodarnost rodbine Miklove; kajti vsa slovesnost vrši se le edino na stroške velikodušne rodbine Miklove. Le pomislimo, koliko je stala cerkvica in koliko se zdaj stane. Akoravno se imenuje kapela, vendar je mala cerkev z enim oltarjem, z zvonikom, tremi zvonovi in drugimi napravami. To vse pa daruje blaga rodbina Miklova Mariji na čast. To je prava istinita rodbina slovenska, njo bi moral posnemati vsakateri imoviti Slovenec. Takšnih rodbin naj bi nam podelilo milostno nebo le nekoliko in narod naš ne bi propal ne v gmotnem, ne v verskem oziru, tem menj pa še v narodnem, tako nam ne bi mogli prav nič škodovati nasprotniki naši. A pa jo tudi vsakdo spoštuje, čisla in ljubi — rodbino Miklovo!

Ko smo odhajali domov rekla je blaga gospa Miklova: »Srečno Marija!« Da, srečno Marija! reciva tudi midva, dragi bralec, ter se podajva veselega in hvaležnega srca vsak na svoj dom. Miklovi rodbini pa zakličiva v slovo: Živeli! Na mnoga leta!

Smešnica. »Gospica«, reče mestni gizdalin kmečkemu dekletu, »gospica, če dobite te dni pismo od mene, prosim vas, vrzite ga hitro v ogenj, ko šte ga prebrali!« »Še prej, gospod«, odvrne dekle, »obljubim vam, da storim to še, predno ga berem«.

Razne stvari.

(Visoki gost.) V torek so prišli mil. škof iz Senja, dr. Jurij Posilovič v Maribor ter so ostali pri našem mil. knezoškofu do srede popoldne. Obiskali so naše cerkve in tudi nekatere zavode našega mesta.

(Družba sv. Mohorja) šteje leta 1893 udov 57.398 in je med njimi iz naše škofije jih 18.217, iz Amerike pa 425.

(Ljudska šola) v Framu na Pohorju šteje letos že 20 let, odkar je v lastnem, prostornem poslopju in ves čas ima za šolskega ogleda g. J. Gerta. V spomin na to so imeli uno nedeljo šolsko veselico pri »Starem gradu«.

(Vpisovanje) učencev na c. kr. gimnaziji v Mariboru se vrši v soboto dne 16. septembra od 9. do 12. ure dopoldne, popoldne pa je potlej njih skušnja.

(Zborovanje.) Jutri, dne 8. septembra obhaja »Slov. društvo« v Mariboru v slov. čitalnici (hôtel nadvojvoda Ivan) ob 3. uri popoldne važno zborovanje in prosimo torej slov. rodoljube, naj se ga udeležijo v obilnem številu, posebno ti iz naše okolice.

(Priznanje.) Ako posel več let, n. pr. 40 do 50 let, služi v eni hiši, dobi od c. kr. kmetijske družbe kako darilo. Pri natalakarih pa zadostuje za tako darilo manj časa, kajti Treza Angermann je bila v oštariji Fr. Šošteriča v Mariboru samo 5 let, pa je dobila zato častno priznanje od zveze gostilničarjev v Gradcu.

(Učiteljstvo.) C. kr. deželni šolski svet v Gradcu je v svoji seji, dne 27. julija podelil gosp. Jak. Vodlaku, učitelju na Sladki gori, četrto službeno doklado.

(Požar.) Dne 30. avgusta se je vžgalo malo predpoldnem v škednju Fr. Goričana, posestnika v Hotinji vasi pri Slivnici; ogenj se je naglo širil in je vnel tudi gospodarska poslopja A. Horvata, A. Gselmana, M. Sušca in M. Pezdircar. Škode je pri 6000 gold. Požarne brambe iz Rač, Slivnice, Hoč in Radvanja so bile hitro na pogorišču.

(»Nemška svečanost«) bode prihodnjo nedeljo v Šentilju v Slov. goricah; priredijo jo neki tamošnji Nemci, ali ker znajo, da njih človek prešteje lahko na prste ene roke, zato vabijo vse Nemce iz Maribora in okolice na to svoje nemsko veselje.